

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูและผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับลักษณะของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียน เฉพาะด้าน การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นไปตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูและผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับ
  - 2.1 ลักษณะโดยทั่วไปของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียน
  - 2.2 ลักษณะความบกพร่องทางการเรียน
    - 2.2.1 ลักษณะความบกพร่องด้านการรับรู้และความจำ
    - 2.2.2 ลักษณะความบกพร่องด้านการอ่าน
    - 2.2.3 ลักษณะความบกพร่องด้านคณิตศาสตร์
    - 2.2.4 ลักษณะความบกพร่องด้านการเขียน
    - 2.2.5 ลักษณะความบกพร่องด้านภาษาและการพูด
    - 2.2.6 ลักษณะปัญหาพฤติกรรมที่อาจเกิดขึ้น
  - 2.3 ลักษณะความบกพร่องทางการเรียนด้านต่าง ๆ จากประสบการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม
  - 2.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการให้ความช่วยเหลือ ความต้องการความรู้ของบุคลากรและอื่น ๆ
3. ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูและผู้บริหารเกี่ยวกับการดำเนินการช่วยเหลือ

นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนเฉพาะด้าน ในแง่ของการจัดการเรียนการสอน
หลักสูตร อุปกรณ์ สถานที่ บุคลากร การติดต่อขอความช่วยเหลือ และ ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	193	18.92
หญิง	827	81.08
2. อายุ		
ไม่เกิน 25 ปี	33	3.24
26 - 35 ปี	291	28.53
36 - 45 ปี	506	49.61
46 - 55 ปี	152	14.90
56 ปี ขึ้นไป	38	3.72
3. วุฒิทางการศึกษา		
ต่ำกว่า ปกศ. ต้น	42	4.12
ปกศ. สูง	93	9.12
ปริญญาตรี	804	78.82
ปริญญาโท	23	2.25
อื่น ๆ (ปวส. ปวช. พม. ปม.)	58	5.69
4. ตำแหน่งหน้าที่		
ผู้บริหาร	255	25.00
ครูระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2	255	25.00

ตารางที่ 3 (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
ครูระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4	255	25.00
ครูระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6	255	25.00
5. ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการประถมศึกษา		
ไม่เกิน 1 ปี	23	2.25
2 - 5 ปี	102	10.00
6 - 9 ปี	231	22.65
10 ปีขึ้นไป	644	65.10
6. ความรู้เกี่ยวกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนเฉพาะด้าน		
มีความรู้	334	32.75
ไม่มีความรู้	686	67.25
7. ประสบการณ์เกี่ยวกับการเข้ารับการอบรมเพื่อให้ความช่วยเหลือด้านการเรียนการสอน และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาความบกพร่องทางการเรียนเฉพาะด้าน		
เคย	287	28.14
ไม่เคย	733	71.86

จากตารางที่ 3 ได้แสดงให้เห็นถึงสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ครูและผู้บริหารโรงเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน 1,020 คน ที่ตอบแบบสอบถาม เป็นหญิงมากกว่าชาย คือ เป็นหญิงถึง 827 คน คิดเป็นจำนวนร้อยละ 81.08

ครูและผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถาม อายุระหว่าง 36 - 45 ปี มีจำนวนสูงสุด ถึง 506 คน คิดเป็นร้อยละ 49.61 รองลงมาจะมีอายุระหว่าง 26 - 35 ปี จำนวน 291 คน คิดเป็นร้อยละ 28.53

วุฒิการศึกษาของครูและผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ที่สุดคือวุฒิปริญญาตรี มีจำนวนถึง 804 คน คิดเป็นร้อยละ 78.82

ตำแหน่งหน้าที่ของครูและผู้บริหารระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 , 3 - 4 , และ 5 - 6 มีอัตราส่วนที่เท่ากัน คือ 255 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00

ระยะเวลาในการปฏิบัติงานของครูและผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากที่สุดคือ มีอายุการทำงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป จำนวนถึง 644 คน คิดเป็นร้อยละ 65.10 ครูและผู้บริหารที่ทำงานน้อยกว่า 1 ปี มีน้อยมาก คือ 23 คน เพียงร้อยละ 2.25

ความรู้เกี่ยวกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนเฉพาะด้านของครูและผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ไม่เคยมีความรู้มาก่อน มีจำนวน 586 คน คิดเป็นร้อยละ 67.25

ครูและผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับการเข้ารับการอบรมเพื่อให้ความช่วยเหลือด้านต่าง ๆ ต่อปัญหาเกี่ยวข้องกับ การบกพร่องทางการเรียน จำนวน 733 คน คิดเป็นร้อยละ 71.86 ผู้ที่เคยเข้ารับการอบรม มีจำนวน 287 คน ร้อยละ 28.14

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูและผู้บริหารเกี่ยวกับลักษณะโดยทั่วไปของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนเฉพาะด้าน

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของครูและผู้บริหารจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับประเภทของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนเฉพาะด้าน

ประเภท	จำนวน	ร้อยละ
เด็กเรียนช้า	497	41.31
เด็กพิการ	125	10.39
เด็กปัญญาอ่อนระดับเรียนได้	153	12.72
เด็กที่ขาดโอกาสการเรียนเพราะสภาพต้อยทางเศรษฐกิจ	190	15.79
สังคม และวัฒนธรรม		

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ประเภท	จำนวน	ร้อยละ
เด็กที่มีสัมฤทธิ์ผลต่ำกว่าความคาดหวัง	217	18.04
อื่น ๆ	21	1.75
รวม	1,020	100

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าครูและผู้บริหารมีความเข้าใจว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนเฉพาะด้าน หมายถึง เด็กเรียนซ้ำมีจำนวนมากที่สุด คือ จำนวน 497 คน คิดเป็นร้อยละ 41.31 รองลงมาคือ เด็กที่มีสัมฤทธิ์ผลต่ำกว่าความคาดหวัง จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 18.04 ที่คิดว่าหมายถึงเด็กพิการ เด็กปัญญาอ่อนระดับเรียนได้ หรือ เด็กที่ขาดโอกาสการเรียนเพราะสภาพด้วยทางเศรษฐกิจ สังคม และ วัฒนธรรม อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 10.39 12.72 และ 15.79 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของครูและผู้บริหาร จำแนกตามความเข้าใจในการแยกนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนเฉพาะด้านออกจากกลุ่ม

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
แยกได้	386	37.84
แยกไม่ได้	310	30.39
ไม่แน่ใจ	287	28.14
อื่น ๆ	37	3.63
รวม	1,020	100

จากตารางที่ 5 แสดงว่าครูและผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นที่สามารถแยกนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนเฉพาะด้านออกจากกลุ่มนักเรียนได้ทันทีที่พบเห็น เพราะมีลักษณะพิเศษให้รู้ได้ จำนวน 386 คน หรือร้อยละ 37.84 รองลงมาคือ ไม่แน่ใจ จำนวน 310 คน ร้อยละ 30.39 ผู้ที่ไม่เห็นด้วยมีจำนวนแตกต่างกันเล็กน้อยว่าไม่มากนัก คือ 287 คน หรือ ร้อยละ 28.14 มีความคิดเห็นอื่น ๆ อีกเล็กน้อย คือ 37 คน หรือ ร้อยละ 3.63

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของครูและผู้บริหารจำแนกตามความคิดเห็นในการจัดให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนเฉพาะด้านเข้ากลุ่มเด็กเรียนซ้ำ

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วย	581	56.96
ไม่แน่ใจ	74	7.26
ไม่เห็นด้วย	324	31.76
อื่น ๆ	41	4.02
รวม	1,020	100

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าครูและผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับการจัดกลุ่มให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนเฉพาะด้าน เข้ากลุ่มเด็กเรียนซ้ำ มีจำนวน 581 คน คิดเป็นร้อยละ 56.96 มีผู้ไม่เห็นด้วย จำนวน 324 คน ร้อยละ 31.76 ครูและผู้บริหารที่มีความคิดเห็นไม่แน่ใจ หรือความคิดเห็นอื่น ๆ มีจำนวนน้อยกว่า คือ 74 คน และ 41 คน หรือ ร้อยละ 7.26 และ ร้อยละ 4.02 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของครู และผู้บริหารจำแนกตามปัญหาสืบเนื่องของความบกพร่องทางการเรียนเฉพาะด้าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ปัญหา	จำนวน	ร้อยละ
ความบกพร่องทางประสาทการรับรู้ในสมองส่วนกลาง	657	18.36
วุฒิภาวะเจริญล่าช้า	894	24.93
การจัดสภาพการเรียนการสอนไม่เหมาะสมและไม่มีประสิทธิภาพ	226	6.30
ความพิการทางประสาทสัมผัส เช่น ตาบอด หูหนวก	482	13.44
ความค้อยโอกาสทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม	470	13.10
ขาดความเอาใจใส่จากครอบครัว	856	23.87
อื่น ๆ (ความเกียจคร้าน ขาดแรงจูงใจ ขาดความเชื่อมั่น)	-	-
รวม	3,585	100

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่าครูและผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่าการเรียนมีปัญหาสืบเนื่องมาจากวุฒิภาวะเจริญล่าช้ามากที่สุด จำนวน 894 คน คิดเป็นร้อยละ 24.93 รองลงมาคือการขาดความเอาใจใส่จากครอบครัว จำนวน 856 คน คิดเห็นร้อยละ 23.87 ความบกพร่องทางประสาทการรับรู้ในสมองส่วนกลาง มีผู้เห็นด้วยเป็นลำดับที่ 3 คือ จำนวน 657 คน คิดเป็นร้อยละ 18.36 การจัดสภาพการเรียนรู้การสอนไม่เหมาะสมและไม่มีประสิทธิภาพ ได้รับการเห็นด้วยน้อยที่สุด คือ 226 คน หรือ เพียงร้อยละ 6.30

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของครูและผู้บริหารจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับสติปัญญา และสัมฤทธิผลทางการเรียน

ลักษณะ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับสติปัญญาใกล้เคียงปกติ แต่สัมฤทธิผลในการเรียนต่ำ		
ในวิชาใดวิชาหนึ่ง หรือหลายวิชา	860	45.84
ระดับสติปัญญาใกล้เคียงปกติแต่สัมฤทธิผลในการเรียนต่ำในทุกวิชา	241	11.41
มีความบกพร่องในกระบวนการรับรู้ทางจิตวิทยาด้านใดด้านหนึ่ง		
อย่างเห็นได้ชัด ระดับสติปัญญาปกติ	495	26.39
ระดับสติปัญญาใกล้เคียงปกติแต่มีความพิการทางร่างกาย หรือ		
ประสาทสัมผัสอื่น ๆ เช่น พิการแขนขา ตาบอด หูหนวก ฯลฯ	307	16.36
รวม	1,876	100

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่าครูและผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะโดยทั่วไปของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนว่าจะมีระดับสติปัญญาใกล้เคียงปกติ แต่มีสัมฤทธิผลในการเรียนต่ำในวิชาใดวิชาหนึ่ง หรือหลายวิชามากที่สุด จำนวนถึง 860 คน คิดเป็นร้อยละ 45.84 รองลงมาคือ มีความบกพร่องในกระบวนการรับรู้ทางจิตวิทยาด้านใดด้านหนึ่งอย่างเห็นได้ชัด จำนวน 495 คน หรือร้อยละ 26.39 ผู้แสดงความคิดเห็นในเรื่องระดับสติปัญญาใกล้เคียงปกติ แต่สัมฤทธิผลในการเรียนต่ำในทุกวิชา มีน้อยที่สุด คือ จำนวน 241 คน หรือร้อยละ 11.41

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของครูและผู้บริหารจำแนกตามเพศของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนเฉพาะด้าน

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
เป็นเด็กชายมากกว่าเด็กหญิง	348	34.12
เป็นเด็กหญิงมากกว่าเด็กชาย	81	7.94
ไม่มีความแตกต่างระหว่างจำนวนเด็กชายและเด็กหญิงอื่น ๆ (ไม่แน่ใจ)	580	56.86
รวม	1,020	100

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่าครูและผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าจะไม่มีความแตกต่างระหว่างจำนวนเด็กชายและเด็กหญิงที่จะมีปัญหาคบพร่องทางการเรียนเฉพาะด้านเป็นจำนวน 580 คน คิดเห็นร้อยละ 56.86 รองลงมา คือ เห็นว่าจะเป็นเด็กชายมากกว่าเด็กหญิงที่มีปัญหาบกพร่องทางการเรียนเฉพาะด้านจำนวน 348 คน คิดเป็นร้อยละ 34.12

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของครูและผู้บริหารจำแนกตามสาเหตุของความบกพร่องทางการเรียนเฉพาะด้าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

สาเหตุ	จำนวน	ร้อยละ
การถ่ายทอดทางพันธุกรรม	408	21.66
โรคมุมิแพ้	88	4.67
การคลอดก่อนกำหนด	64	3.40
ภาวะการขาดธาตุอาหารสำคัญ	137	7.27
ได้รับสารเคมีมีพิษต่าง ๆ เช่น สารตะกั่ว ผงชูรส	73	3.88
เชื้อโรค หรือโรคติดต่อบางอย่าง	76	4.03
อุบัติเหตุขณะตั้งครรภ์ ขณะคลอด หรือหลังคลอด	329	17.46
ไม่สามารถระบุสาเหตุที่แน่นอนได้	696	36.94

ตารางที่ 10 (ต่อ)

สาเหตุ	จำนวน	ร้อยละ
อื่น ๆ (ทัศนียภาพ ยานพาหนะ การทำแท้ง สภาพแวดล้อม ฯลฯ)	13	0.69
รวม	1,884	100

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่าครูและผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นถึงความบกพร่องทางการเรียนเฉพาะด้านไม่สามารถระบุสาเหตุที่แน่นอนได้ 696 คน คิดเป็นร้อยละ 36.94 สาเหตุจากการถ่ายทอดทางพันธุกรรมเป็นอันดับรองลงมา 408 คน คิดเป็นร้อยละ 21.66 และเห็นว่าสาเหตุจากอุบัติเหตุขณะตั้งครรภ์ ขณะคลอด หรือหลังคลอด เป็นอันดับสามคือ 329 คน คิดเป็นร้อยละ 17.46 สาเหตุอื่นนอกจากนี้อยู่ในอันดับใกล้เคียง

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของครูและผู้บริหารจำแนกตามลักษณะของนักเรียนที่มีความต้องการเรียนด้านการรับรู้และความจำ

ข้อความ	เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก. ดูเหมือนตั้งใจเรียนแต่ไม่สามารถเข้าใจบทเรียน	905	88.73	66	6.74	49	4.80
ข. มีช่วงความจำระยะสั้นมาก	848	83.14	125	12.25	47	4.61
ค. การได้ยิน (หู) เป็นปกติ แต่จับใจความไม่ได้ถูกต้อง	805	78.92	158	15.49	57	5.59
ง. การเห็น (ตา) เป็นปกติแต่แยกแยะสิ่งที่เห็นไม่ได้	637	62.45	240	23.53	143	14.02
จ. มีปัญหาในเรื่องการเรียงลำดับ	718	70.39	205	20.10	97	9.51
ฉ. ความคิดเป็นเหตุเป็นผลไม่สมวัย	599	58.73	212	20.78	209	20.49

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ข้อความ	เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ข. หยุดทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งทันที ไม่ได้	313	30.68	390	38.24	317	31.08
ข. ความสนใจสั้น เปลี่ยนความสนใจ อย่างรวดเร็ว	719	70.49	193	18.92	108	10.59
ฅ. ชนหรือซึมเฉยมากกว่าปกติเมื่อ เทียบกับเด็กวัยเดียวกัน	712	69.80	190	18.63	188	11.57
ฉ. การรับรู้เกี่ยวกับตัวเอง การกะ ระยะช่วงเวลาและทิศทาง ผิดปกติ	591	57.94	304	29.80	125	12.26
ฎ. อื่น ๆ (เหม่อลอย ประยุกต์ใช้ไม่เป็น จำสัญลักษณ์ทั้งตัวเลข และตัวหนังสือ ไม่ได้)						

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นของครูและผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นด้วยกับลักษณะความบกพร่องทางการเรียนด้านการรับรู้และความจำ โดยเฉพาะลักษณะ "ดูเหม่อลอย ตั้งใจเรียนแต่ไม่สามารถเข้าใจบทเรียน" มีผู้เห็นด้วย 905 คน คิดเป็นร้อยละ 88.73 เห็นด้วยในอันดับรองลงมา คือ ลักษณะ "มีช่วงความจำระยะสั้นมาก" และ "การได้ยิน(หู)เป็นปกติ แต่จับใจความไม่ได้ถูกต้อง" คิดเป็นร้อยละ 83.14 และร้อยละ 78.92 ตามลำดับ สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะ "หยุดทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งทันทีไม่ได้" มีผู้เห็นด้วยจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.68 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 38.24 และไม่เห็นด้วยร้อยละ 31.08

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของครูและผู้บริหารจำแนกตามลักษณะของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนเฉพาะด้าน ด้านการอ่าน

ข้อความ	เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก. มีนิสัยการอ่านอย่างไม่มีประสิทธิภาพ เช่น ทำปากขมุบขมิบ ใช้นิ้วชี้ตามคำที่อ่าน						
โคลงที่ระไปมาขณะอ่าน เป็นต้น	808	79.22	107	10.49	105	10.29
ข. อ่านโดยการออกเสียงสะกดเป็นส่วน ๆ แต่อ่านไม่ออก	784	76.86	119	11.67	117	11.47
ค. ไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์	801	78.53	128	12.55	91	8.92
ง. อ่านไม่คล่อง เช่น อ่านเป็นคำ ๆ ตะกุกตะกัก เป็นต้น	839	82.25	87	8.53	94	9.22
จ. อ่านผิดวรรคตอน อ่านซ้ำไปซ้ำมา						
อ่านข้าม	807	79.12	104	10.19	109	10.69
ฉ. ไม่สามารถเก็บใจความสำคัญ หรือรายละเอียดจากเรื่องที่อ่านไม่ได้						
ถึงแม้จะอ่านออกเสียงถูกต้อง	816	80.00	111	10.88	93	9.12
ช. อ่านแบบจำเป็นคำ ๆ สะกดคำไม่เป็น	753	73.82	120	11.77	142	14.41
ซ. อื่น ๆ (อ่านเร็วเกินไป หลีกเลี่ยงการอ่านเขียนภาษาไทยน้อยและไม่ต่อเนื่อง ทำให้นักเรียนไม่มีพื้นฐานที่ค้ำพอง ขึ้นต้นแต่ละข้อความไม่ถูก)						

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่าครูและผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นด้วยกับลักษณะความบกพร่องทางการเรียนด้านการอ่านทุกข้อ โดยเฉพาะ "อ่านไม่คล่อง เช่น อ่านเป็นคำ ๆ

ตะกุกตะกัก" มีผู้เห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 839 คน คิดเป็นร้อยละ 82.25 รองลงมาคือ "ไม่สามารถเก็บใจความสำคัญ หรือรายละเอียดจากรื่องที่อ่านได้ถึงแม้จะอ่านออกเสียงถูกต้อง" เห็นด้วยร้อยละ 80 ส่วนลักษณะบกพร่องด้านการอ่านลักษณะอื่น ๆ มีผู้เห็นด้วยใกล้เคียงกันคือมากกว่าร้อยละ 70

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของครูและผู้บริหารจำแนกตามลักษณะของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนเฉพาะด้านด้านคณิตศาสตร์

ข้อความ	เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก. ไม่สามารถแยกความแตกต่างของรูปร่าง และขนาดของสิ่งของต่าง ๆ ได้	663	65.00	162	15.88	195	19.12
ข. ไม่สามารถเข้าใจความกิตรวบยอดทางคณิตศาสตร์ อาทิ การนับจำนวนค่ากฎการสลับที่ ค่าประจำหลักของตัวเลข เป็นต้น	809	79.13	115	11.27	96	9.42
ค. ไม่สามารถตีความหมายของโจทย์ปัญหา	896	87.84	76	7.45	48	4.71
ง. มีปัญหาในเรื่องการเรียงลำดับ เช่น การเรียงจำนวนเลขจากมากไปหาน้อย และวิธีคำนวณตามค่าประจำหลัก	767	75.20	128	12.55	125	12.25
จ. ไม่สามารถท่องจำสูตร หรือกฎทางคณิตศาสตร์ได้ อาทิ สูตรคูณ มาตราซึ่งตวง วัด	755	74.02	126	12.35	139	13.63
ฉ. อื่น ๆ (คาดคะเนหรือประมาณไม่เป็น สืบสนเรื่องจำนวนนับ)						

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่าครูและผู้บริหารส่วนใหญ่มากกว่าร้อยละ 65 เห็นด้วยว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนด้านคณิตศาสตร์จะมีลักษณะบกพร่องดังกล่าวทุกข้อ โดยเฉพาะ "ไม่สามารถตีความหมายของโจทย์ปัญหา" มากที่สุด จำนวน 896 คน คิดเป็นร้อยละ 87.84 รองลงมาคือ "ไม่สามารถเข้าใจความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์ อาทิ การนับจำนวนค่า กฎการสลับที่ ค่าประจำหลักของตัวเลข เป็นต้น" และ "มีปัญหในเรื่องการเรียงลำดับ เช่น การเรียงจำนวนเลขจากมากไปหาน้อย และวิธีคำนวณตามค่าประจำหลัก เป็นต้น" มีผู้เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 79.13 และ 75.20 ตามลำดับ

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของครูและผู้บริหารจำแนกตามลักษณะของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนเฉพาะด้านด้านการเขียน

ข้อความ	เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก. ไม่แน่ใจว่าถนัดมือซ้ายหรือมือขวา	154	15.10	218	21.37	648	63.53
ข. มีปัญหาเรื่องการใช้กลัมนิ้วมือและนิ้ว เช่น จับดินสอด้วยวิธีแปลก ๆ	581	56.96	204	20.00	235	23.04
ค. เขียนคำที่ไม่มีความหมาย	597	58.53	233	22.84	190	18.63
ง. มีปัญหาในการลอกรูปภาพ หรือเขียนข้อความตามแบบ	581	56.96	196	19.22	243	23.82
จ. ปฏิเสธงานที่ต้องเขียนหรือทำงานอย่างไม่เต็มใจ และใช้เวลามาก	666	65.30	161	15.79	193	18.91
ฉ. ลายมือขยุกขยิกแทบไม่เป็นตัว	748	73.33	123	12.16	148	14.51
ช. เขียนหนังสือตัวใหญ่หรือเล็กเกินไป	662	64.90	176	17.26	182	17.84
ซ. มีปัญหาในเรื่องทิศทางการเขียน ทำให้ไม่มีรูปแบบที่ถูกต้องในการเขียน	675	66.18	192	18.82	153	15.00
ณ. เขียนเรียงความ บรรยาย หรือแสดงความคิดเห็นไม่ได้	721	70.69	145	14.22	154	15.09

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ข้อความ	เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ญ. มีปัญหาเรื่องการเรียงลำดับ ทำให้เขียนเป็นคำไม่ได้ สลับที่ตลอดเวลา	632	61.96	206	20.20	182	17.84
ฎ. อื่น ๆ (เขียนไม่ได้ ไม่รู้ทิศทางเขียนตามแบบได้แต่ไม่เข้าใจความหมาย เขียนตามที่พูด)						

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่าครูและผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นด้วยกับลักษณะความบกพร่องทางการเรียนด้านการเขียน โดยเฉพาะ "ลายมือขยุกขยิก แขนไม่เป็นตัว" มีผู้เห็นด้วย 748 คน คิดเป็นร้อยละ 73.33 รองลงมาคือ "เขียนเรียงความ บรรยาย หรือแสดงความคิดเห็นไม่ได้" เห็นด้วย 721 คน คิดเป็นร้อยละ 70.69 แต่ลักษณะความบกพร่อง "ไม่แน่ใจว่าถนัดมือซ้ายหรือมือขวา" มีผู้ไม่เห็นด้วยมากที่สุด คือจำนวน 648 คน หรือร้อยละ 63.53

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของครูและผู้บริหารจำแนกตามลักษณะของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนด้านภาษาและการพูด

ข้อความ	เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก. ใช้ภาษาในการสื่อความหมายไม่สมวัย	639	62.65	192	18.82	189	18.53
ข. มีปัญหาการพูดเฉพาะอย่าง เช่น พูดไม่ชัด พูดคิคว่าง ฯลฯ	798	78.24	121	11.86	101	9.90
ค. ใช้ประโยคสมบูรณ์ไม่เป็น	728	71.37	187	18.33	105	10.30
ง. สื่อภาษาได้ไม่ตรงกับความต้องการ	681	66.77	178	17.45	161	15.78
จ. ความเข้าใจและการเลือกใช้ภาษามีน้อยมาก	768	75.29	149	14.61	103	10.10

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ข้อความ	เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จ. พุดตามแบบนกแก้วนกขุนทอง	648	63.53	193	18.92	179	17.55
ข. คำศัพท์ที่ใช้มีจำกัดมากทั้งภาษาพูด และภาษาเขียน	617	60.49	217	21.27	186	18.24
ค. ความสามารถในการรับฟังมีมากกว่า การพูด	691	67.74	226	22.16	103	10.10
ง. อื่น ๆ (ชอบใช้ศัพท์แสง คำไม่สุภาพ การเรียบเรียงคำพูดไม่ถูกต้อง ทำให้ ไม่สื่อความหมาย)						

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นของครูและผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นด้วยกับลักษณะของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนด้านภาษาและการพูด มากกว่าร้อยละ 60 ลักษณะความบกพร่อง "มีปัญหาการพูดเฉพาะอย่าง เช่น พูดไม่ชัด พูดคิดว่าง ฯลฯ" มีผู้เห็นด้วยมากที่สุดคือ จำนวน 798 คน คิดเป็นร้อยละ 78.24 รองลงมาคือ ลักษณะบกพร่อง "ความเข้าใจและการเลือกใช้ภาษามีน้อยมาก" และ "ใช้ประโยคสมบูรณ์ไม่เป็น" มีผู้เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 75.29 และร้อยละ 71.37 ตามลำดับ ลักษณะบกพร่องอื่น ๆ อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของครูและผู้บริหาร จำแนกตามปัญหาพฤติกรรมที่อาจเกิดขึ้นกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนเฉพาะด้าน

ปัญหาพฤติกรรม	เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก. ควบคุมอารมณ์ไม่ค่อยได้ อารมณ์ เปลี่ยนแปลงง่าย	745	73.04	139	13.63	136	13.33
ข. หนีโรงเรียน	528	51.76	251	24.61	241	23.63

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ปัญหาพฤติกรรม	เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก. ขาดแรงจูงใจ ปฏิเสธการเรียน	709	69.51	190	18.63	121	11.86
ง. ถูกชักจูงให้กระทำผิดได้ง่าย	716	70.20	196	19.21	108	10.59
จ. มีปัญหาพฤติกรรมก้าวร้าว หรือ แยกตัว	714	70.00	181	17.75	125	12.25
ฉ. เข้ากับกลุ่มเพื่อนได้ยาก เพื่อนไม่ ยอมรับ	671	65.78	189	18.53	160	15.69
ช. ปรับตัวยาก ไม่มีระเบียบ	674	66.09	204	20.00	142	13.92
ซ. อื่น ๆ (ไม่หนีโรงเรียนแต่ไม่ยอม ไป ชอบเล่นกับเด็กที่อายุน้อยกว่า สนใจการเล่นมากกว่าปกติ ชนมาก ขาดความเชื่อมั่นในตัวเอง)						

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่าครูและผู้บริหารเห็นด้วยกับลักษณะปัญหาพฤติกรรมที่อาจเกิดขึ้นกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนในแง่ "ควบคุมอารมณ์ไม่ค่อยได้ อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย" มากที่สุด คือ จำนวน 745 คน คิดเป็นร้อยละ 73.04 ปัญหาพฤติกรรมรองลงมาคือ "ถูกชักจูงให้กระทำผิดได้ง่าย" "มีปัญหาพฤติกรรมก้าวร้าว หรือแยกตัว" และ "ขาดแรงจูงใจ ปฏิเสธการเรียน" มีผู้เห็นด้วยระดับใกล้เคียงกันตามลำดับ คือ ร้อยละ 70.20 ร้อยละ 70.00 และร้อยละ 69.51 ส่วนปัญหาเรื่อง "การหนีโรงเรียน" มีผู้เห็นด้วยจำนวนน้อยที่สุดคือ 528 คน คิดเห็นร้อยละ 51.76 ผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่แน่ใจและไม่เห็นด้วยในปัญหานี้มีระดับใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 24.61 และ 23.63

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของครูและผู้บริหาร ต่อการจำแนกความบกพร่องทางการเรียนเฉพาะด้าน

ความบกพร่อง	จำนวน	ร้อยละ
ก. ความบกพร่องด้านการอ่าน	784	21.58
ข. ความบกพร่องทางการเขียน	682	18.77
ค. ความบกพร่องด้านคณิตศาสตร์	664	18.27
ง. ความบกพร่องทางความสนใจและความจำ	595	16.37
จ. ความบกพร่องทางภาษาและการพูด	474	13.04
ฉ. ความบกพร่องทางความคิดขั้นนามธรรม	435	11.97

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่าจากประสบการณ์ของครูและผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามพบนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนด้านการอ่านมากที่สุด จำนวน 784 คน คิดเป็นร้อยละ 21.58 นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนด้านการเขียน และคณิตศาสตร์ มีจำนวนใกล้เคียงกันมาก คือร้อยละ 18.77 และ ร้อยละ 18.27 อันดับถัดไป คือ ความบกพร่องทางการเรียนด้านความสนใจและความจำ ภาษาและการพูด และความคิดขั้นนามธรรม คิดเป็นร้อยละ 16.37 ร้อยละ 13.04 และร้อยละ 11.97 ตามลำดับ

สรุปความคิดเห็นของครูและผู้บริหารเกี่ยวกับลักษณะความบกพร่องทางการเรียนด้านต่าง ๆ ที่พบจากตารางที่ 17 ไปประเด็นเพิ่มเติมดังนี้

ลักษณะความบกพร่องทางการเรียนด้านคณิตศาสตร์

1. เรียงลำดับตัวเลขไม่ได้ จัดลำดับไม่ถูกต้องจากมากไปหาน้อย หรือน้อยไปหามาก
2. นับเลขขวาน ท่องได้ แต่บอกไม่ได้ว่าเลขอะไร
3. บอกจำนวนค่าไม่ได้ เขียนตัวเลขให้ตรงกับจำนวนนับไม่ได้ ไม่เข้าใจค่าของตัวเลข เช่น ตัวตั้งน้อยกว่าตัวลบก็ทำได้ผลลัพธ์
4. ไม่มีขั้นตอนในการคิดแก้ปัญหา ทำเลขโจทย์ปัญหาไม่ได้ ที่ความเป็นวิธีการทางคณิตศาสตร์ อาทิ บวก ลบ คูณ หาร ไม่ได้ เขียนเป็นประโยคสัญลักษณ์ไม่ได้
5. ตั้งเลขไม่ถูกหลัก แยกหลักไม่ถูก ไม่เข้าใจการทด การขอยืม และการกระจาย

6. ไม่สามารถจำกฎเกณฑ์ สัญลักษณ์ สูตร มาตรการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคณิตศาสตร์
7. ไม่สามารถนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้แก้ปัญหาได้ คิดเลขช้า
8. มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาคณิตศาสตร์ ผังใจว่ายากจึงไม่มีความพยายาม ไม่ใส่ใจ

พยายามหลีกเลี่ยง

9. ทำงานไม่เป็นระเบียบ ไม่รอบคอบ ทำงานไม่เสร็จในเวลาที่กำหนด ไม่ทำ

การบ้าน

10. ความสนใจในคำอธิบายมีน้อย เข้าใจยาก และลืมง่าย

11. เขียนตัวเลขไม่ได้ เขียนกลับหน้ากลับหลัง เขียนกลับหัวกลับหางหรือเขียนไม่ถูก

หลักการเขียน

12. การแยกแยะสัญลักษณ์บ่งพร่องขาดความสังเกต เช่น $\times$ เป็น $+$, $+$ เป็น $\times$ เห็น $-$ ทำ $+$ หรือ เห็น $+$ ทำ $-$ สับสนเครื่องหมาย $>$ และ $<$ ฯลฯ บางครั้งเปลี่ยนใจหมาย เช่น 76 เป็น 67 13 เขียนเป็น 103

ลักษณะความบกพร่องทางการเรียนด้านการอ่าน

1. อ่านหนังสือไม่คล่อง อ่านช้า ตะกุกตะกัก คำควบกล้ำ ร. ล. ไม่ชัด อ่านข้ามคำ ข้ามบรรทัด ตกหล่น แบ่งวรรคตอนไม่ถูก บางครั้งเติมข้อความลงไปเองโดยไม่มีความหมาย อ่านทีละตัว อ่านทีละคำ อ่านไปสะกดไป อ่านคู่ตัว อ่านลากเสียง อ่านซ้ำไปซ้ำมา อ่านไม่เป็นประโยคต่อเนื่อง

2. ไม่สามารถสะกดคำได้ แจกถูกไม่เป็น ตัวสะกดไม่แม่นยำใช้เวลาสะกดนาน ผันวรรณยุกต์ไม่เป็น

3. อ่านได้คล่องแต่จับใจความไม่ได้ เรียงลำดับเรื่อง

4. อ่านไปคนละเรื่องกับข้อความ อ่านแบบนกแก้วนกขุนทอง ชี้ตัวชี้คำไม่ถูก

5. อ่านหนังสือไม่ออก อ่านแบบจำเป็นคำ ๆ

6. ไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ การเลือกใช้ภาษามีน้อย

7. อ่านคำยากไม่ได้ เช่น คำที่มีอักษรนำ สระผสม คำที่มีภารันต์ หรือคำยากเว้น เช่น พุทรา

8. มีปัญหาเรื่องการกวาดสายตา เมื่ออ่านหมดบรรทัดแล้วขึ้นต้นบรรทัดไม่ได้ทันที ต้องหยุดหา หรือใช้นิ้วชี้ตามตลอด

9. ขาดความเชื่อมั่นในตัวเอง ไม่กระตือรือร้น ไม่กล้าออกเสียง หรือออกเสียงเบามาก ไม่ชอบการอ่าน
10. จำพยัญชนะ สระไม่ได้ ต้องมีรูปภาพประกอบ

ลักษณะความบกพร่องทางการเรียนด้านการเขียน

1. เขียนตัวหนังสือไม่สม่ำเสมอ เต็มบรรทัด ครึ่งบรรทัด สลับกันอยู่ในบรรทัดเดียวกัน ลายมือไม่เป็นระเบียบ แขนไม่เป็นตัว ชอบทำสกปรก ชีตเขียนและเออะ
2. เขียนหนังสือกลับหน้ากลับหลัง หรือกลับบนกลับล่าง การมีวนหัว เขียนหัวกลับ หรือเขียนย่ำหัวมากเกินไป เขียนอย่างไม่ถูกต้อง ทิศทางไม่ถูกต้อง
3. มีปัญหาในการบังคับกล้ามเนื้อ จับดินสอไม่ถนัด ทำางไม่ถูกต้อง เกร็ง
4. เขียนแบบลอกตามเป็นคำ ๆ ให้เขียนเองไม่ได้
5. เขียนคำศัพท์ตามภาษาพูด เช่น ท้ามะดา (ธรรมดา) อาคหาญ (อาจหาญ) ตัวสะกดสับสน การวางตัวสระ วรรณยุกต์ การันต์ ไม่ตรงที่ บางครั้งเขียนสลับตำแหน่ง เช่น หลาย เขียนเป็น หายล
6. เขียนเรื่องไม่ต่อเนื่อง จับใจความไม่ได้ เขียนประโยคไม่มีประธาน กริยา กรรม ใช้ภาษาไม่ถูกต้อง เขียนแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์ไม่ได้ ถ่ายทอดความรู้สึกไม่ได้
7. เขียนตามคำบอกไม่ได้ ถึงแม้จะสะกดให้ฟัง จะเขียนพยัญชนะ สระ ปะปนกันไม่เป็นคำ
8. ขาดความสนใจ ไม่รอบคอบ เขียนหนังสือผิดมาก กัดลอกตกหล่น
9. เขียนแบบนำพยัญชนะมาเขียนเรียงต่อกันไป โดยไม่มีความหมาย ผสมเป็นคำไม่ได้
10. พุดไม่ชัดทำให้ออกเสียงผิดจึงเขียนผิด
11. เขียนได้ช้ามาก เขียนพยัญชนะได้คล่องกว่าสระ

ลักษณะความบกพร่องทางการเรียนด้านความคิดขั้นนามธรรม

1. ไม่เข้าใจ เรื่องที่เป็นนามธรรมเกือบทั้งหมด จินตนาการตามผู้พูดไม่ได้ คิดไม่เป็น ความคิดไม่ได้

2. ไม่สามารถอธิบายความคิดรวบยอดของ ความดี ความชั่วร้าย และอื่น ๆ ได้
3. ไม่มีความคิดสร้างสรรค์ ชอบลอกเลียนแบบ
4. ความคิดเป็นเหตุเป็นผลไม่สมวัย ไม่รวมอภิปราย ไม่ใช่เหตุผลในการตอบคำถาม
5. ตอบคำถามที่ซับซ้อนไม่ได้
6. คิดช้ามาก ไม่ชอบทำงานที่ต้องใช้ความคิด ความคิดไม่ปะติดปะต่อ ลำดับความ

ไม่เป็น

7. ไม่สามารถนำประสบการณ์เดิมมาเป็นเหตุเป็นผลกับสถานการณ์ปัจจุบัน
8. การคิดจะต้องอธิบายและเปรียบเทียบ ยกตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมให้เห็นอย่าง

เด่นชัด

9. ไม่รู้สึกตัวว่าทำผิด ทำให้คนอื่นเจ็บหรือโกรธ
10. ขาดประสบการณ์ เนื่องจากสภาพครอบครัวยากจน พ่อแม่ไม่มีการศึกษาหรือวุฒิ

การศึกษาต่ำ

ลักษณะความบกพร่องทางการเรียนด้านภาษาและการพูด

1. พูดมาก หรือพูดน้อยเกินไป พูดเสียงดังหรือเบาเกินไป
2. พูดไม่ชัด โดยเฉพาะ ร. ล. คำควบกล้ำ ออกเสียงเป็นตัว อ. ตัว น.

ออกเสียง ง.

3. พูดวกไปวนมา คนฟังต้องจับใจตัวเอง มีคำศัพท์น้อย พูดเป็นประโยคสั้น ๆ
4. ใช้ภาษาพูดไม่ถูกต้องในเรื่องการใช้สรรพนามต่าง ๆ การเรียงประโยค

สับสนระหว่างประธาน กริยา กรรม วิเศษณ์ บุพบท

5. มีปัญหาการใช้ภาษาถิ่น ภาษาชาวบ้าน ชอบใช้คำไม่สุภาพ คำแสลง
6. ใช้ภาษาไม่ถูกต้องตามกาลเทศะ สื่อความหมายไม่ตรงตามความต้องการ ตอบ

ไม่ตรงคำถาม

7. พูดติดอ่าง ตะกุกตะกัก ทำให้ไม่กล้าแสดงออก ไม่กล้าพูดในที่ชุมชน
8. ใช้ภาษาไม่รัดกุม ไม่ได้ความหมายเรียงลำดับคำพูดก่อน หลังไม่ได้

9. ไม่ชอบพูด หรือพูดในลักษณะไม่มั่นใจตัวเอง เช่น เสียงเบามาก ไม่สบตา
เป็นต้น

10. พูดรวบรัด สรุปลงใจความไม่เป็น

11. ไม่เข้าใจการฟังและการให้ปฏิบัติ

12. ต้องการพูดเรื่องอะไรจะพูดไปเรื่อยโดยไม่แสดงอาการรับรู้เหตุการณ์ที่กำลัง
เกิดขึ้น

ลักษณะความบกพร่องทางการเรียนด้านความสนใจและความจำ

1. สนใจทุกสิ่งทุกอย่างยกเว้นการเรียนหนังสือ เปลี่ยนความสนใจเร็ว

2. ขาดแรงจูงใจ ไม่กระตือรือร้น มีช่วงความจำระยะสั้น ใต้อ่านลืมหลับ

3. วอกแวกหรือเหม่อลอยขณะเรียนหนังสือ

4. ไม่แสดงความสนใจ ไม่ตอบคำถาม ไม่แสดงความคิดเห็น และไม่เล่าเหตุการณ์
ใด ๆ ทั้งสิ้น

5. สนใจเป็นระยะ ๆ ไม่สม่ำเสมอ ต้องเปลี่ยนกิจกรรมบ่อย ๆ

6. สนใจเรียนน้อยมาก ชอบขีดเขียนเส้นตรง ฉีกกระดาษ หักนิ้วเล่น

7. อยู่ไม่นิ่ง หาเรื่องขบถตลอดเวลา เดินไปเดินมา บัดของตก

8. สมาธิไม่ดี แต่ความจำดี จำในสิ่งที่ซ้ำ ๆ ถ้ามแล้วถามอีก

9. จะสนใจและจำเฉพาะในสิ่งที่ชอบ

10. พยายามให้ความสนใจแต่จำไม่ได้

11. หมกมุ่น หรือสนใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่งมากเกินไป ไม่บังคับตัวเอง

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละของครูและผู้บริหาร จำแนกตามความคิดเห็นในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนเฉพาะด้าน

การให้ความช่วยเหลือ	ผู้บริหารและครู	
	จำนวน	ร้อยละ
การให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนเฉพาะด้าน ควรอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่าย อาทิ		
กุมารแพทย์ จิตแพทย์เด็ก นักฝึกหัด ผู้บริหารโรงเรียน		
ครูผู้สอน ตลอดจนผู้ปกครอง		
เห็นด้วย	1,012	99.22
ไม่เห็นใจ	8	0.78
ไม่เห็นด้วย	-	-
อื่น ๆ	-	-
บุคคลที่เหมาะสมที่สุดในการระบุนโยบายของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนเฉพาะด้าน		
แพทย์	204	20.00
ครูผู้สอน	497	48.73
ผู้ปกครอง	212	20.78
อื่น ๆ	107	10.49
การจัดการเรียนที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนเฉพาะด้าน		
จัดแยกเป็นโรงเรียนพิเศษเฉพาะ สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาประเภทนี้		
จัดให้เรียนร่วมอยู่ในโรงเรียนปกติแต่มีชั้นเรียนพิเศษเฉพาะกลุ่มนักเรียนประเภทนี้	272	20.12
จัดให้เรียนร่วมอยู่ในโรงเรียนในชั้นเรียนปกติแต่มีห้องเสริมวิชาการ หรือห้องสอนซ่อมเสริม หรือโครงการอื่น ๆ เพื่อให้ความช่วยเหลือเฉพาะรายเป็นบางเวลา	364	26.92
อื่น ๆ	693	51.26
	23	1.70

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่าครูและผู้บริหารเห็นด้วยว่าการให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่าย อาทิ กุมารแพทย์ จิตแพทย์เด็ก นักฝึกพูด ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน ตลอดจนผู้ปกครอง เป็นจำนวนถึง 1,012 คน คิดเป็นร้อยละ 99.22 มีเพียง 8 คน หรือร้อยละ 0.78 ที่ไม่เห็นด้วย

บุคคลที่เหมาะสมที่สุดในการระบุปัญหาของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียน ตามความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถาม เห็นว่า ครูผู้สอนเป็นบุคคลที่เหมาะสมที่สุด เป็นร้อยละ 48.73 รองลงไปคือผู้ปกครองและแพทย์ คิดเป็นร้อยละ 20.78 และ ร้อยละ 20.00 ตามลำดับ และที่เห็นว่าควรเป็นการร่วมมือกันของทุกฝ่ายอย่างใกล้ชิดมีผู้เสนอความคิดเห็น จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 10.49

ความคิดเห็นในการที่โรงเรียนสามารถให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนเฉพาะด้าน ครูและผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับการจัดให้เรียนร่วมอยู่ในโรงเรียน ในชั้นเรียนปกติแต่มีห้องเสริมวิชาการ หรือสอนซ่อมเสริม หรือโครงการอื่น ๆ เพื่อให้ความช่วยเหลือเฉพาะรายเป็นบางวิชามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.26 รองลงไปคือควรจัดให้เรียนร่วมอยู่ในโรงเรียนปกติแต่มีชั้นเรียนพิเศษแยกเฉพาะกลุ่มนักเรียนประเภทนี้ คิดเป็นร้อยละ 26.92 การจัดแยกเป็นโรงเรียนพิเศษเฉพาะ สำหรับนักเรียนประเภทนี้ ได้รับความเห็นด้วยน้อยที่สุดคือ เพียงร้อยละ 20.12

ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละของครูและผู้บริหาร จำแนกตามความรู้ความเข้าใจและการช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนเฉพาะด้าน

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้บริหารและครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหานักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนอย่างถูกต้องและทั่วถึง แต่ยังไม่สามารถดำเนินการให้ความช่วยเหลือได้	293	28.39
ผู้บริหารและครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหานักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนอย่างถูกต้องและทั่วถึง และอยู่ในระหว่างดำเนินการให้ความช่วยเหลือ	374	36.24

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
ครูและผู้บริหารยังไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหา นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนอย่างเพียงพอ แต่ ได้พยายามให้ความช่วยเหลือ	270	26.16
ผู้บริหารและครูยังไม่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหา นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนอย่างเพียงพอ ทำให้ไม่สามารถดำเนินการให้ความช่วยเหลือใด ๆ ทั้งสิ้น	83	8.04
อื่น ๆ	12	1.17

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถาม เห็นว่าผู้บริหารและครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหานักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนอย่างถูกต้อง และทั่วถึง และอยู่ในระหว่างดำเนินการให้ความช่วยเหลือ คิดเป็นร้อยละ 36.24 รองลงมาคือ ผู้บริหารและครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหานักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนอย่างถูกต้องและทั่วถึง แต่ยังไม่สามารถดำเนินการให้ความช่วยเหลือได้ คิดเป็นร้อยละ 28.39 และร้อยละ 26.16 เห็นว่า ครูและผู้บริหารยังไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหานักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนอย่างเพียงพอ แต่ได้พยายามให้ความช่วยเหลือ

สรุปความคิดเห็นในด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหานักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนเฉพาะด้านจากรายการที่ 19 เพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

ครูและผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหานักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนเฉพาะด้านอย่างถูกต้องและทั่วถึง แต่ยังไม่สามารถดำเนินการให้ความช่วยเหลือ เพราะ

- ขาดความร่วมมือกันระหว่างโรงเรียนและทางบ้าน ผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่ยอมรับสภาพปัญหา
- เรื่องปัญหานักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนเฉพาะด้าน จัดเป็นเรื่องใหม่

ยังไม่เป็นที่เข้าใจและขาดประสบการณ์

3. ขาดปัจจัยสำคัญ อาทิ งบประมาณ สถานที่ อุปกรณ์ เทคโนโลยี และบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถโดยเฉพาะ ประกอบกับงานที่อยู่ในความรับผิดชอบมีมากจนทำให้ต้องมองข้ามปัญหา

4. ขาดเครื่องมือในการทดสอบ และหน่วยงานที่จะส่งต่อหรือขอความช่วยเหลือมีน้อยมาก

5. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนยังมีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียนปกติ

ครูและผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหานักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนเฉพาะด้านอย่างถูกต้องและทั่วถึง และอยู่ในระหว่างดำเนินการให้ความช่วยเหลือโดย

1. ให้ความเอาใจใส่ และช่วยเหลือเป็นพิเศษ จัดสอนซ่อมเสริมให้ทั้งรายบุคคลและรายวิชา เท่าที่เวลาจะอำนวย ในระหว่างวัน วันเสาร์ - อาทิตย์ และระหว่างปิดภาคเรียน

2. ให้อาจารย์ฝ่ายแนะแนวหาทางช่วยเหลือให้กำลังใจ เพื่อมิให้นักเรียนมีปมด้อยและท้อแท้ในการเรียน

3. จัดชั้นเรียนพิเศษ แยกนักเรียนตามระดับความสามารถ

4. เพิ่มพูนความรู้ให้ครูผู้สอนโดยการส่งเข้ารับการอบรมเรื่องเด็กที่มีปัญหาในการเรียน

ครูและผู้บริหารยังไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหานักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนเฉพาะด้านเพียงพอ แต่ได้พยายามให้ความช่วยเหลือ โดย

1. จัดโครงการสอนซ่อมเสริม

2. จัดครูดูแลอย่างใกล้ชิด

3. ขอความช่วยเหลือจากนักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา จิตแพทย์ และหน่วยงานที่รับผิดชอบ

4. พบผู้ปกครองเพื่อร่วมมือกันแก้ไขปัญหาและให้คำแนะนำ

5. จัดให้เรียนห้องเรียนปกติ แต่ใช้วิธีการให้เด็กเก่งช่วยเหลือเด็กอ่อน เป็นตัวอย่าง และให้คำแนะนำต่าง ๆ

6. ส่งครูเข้ารับการอบรมตามที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดขึ้น หรือ เชิญวิทยากร มาให้ความรู้แก่คณะครูในโรงเรียน

ความคิดเห็นอื่น ๆ ที่รวบรวมได้ คือ

1. ขาดการสนับสนุนอย่างจริงจัง นโยบายและการปฏิบัติงานไม่สอดคล้องกัน ทำให้การช่วยเหลือต่าง ๆ ที่เต็มที่ต่อเนื่องล้มเหลว

2. ขาดผู้เชี่ยวชาญเฉพาะแขนงวิชานี้ ทำให้ไม่มีความรู้อย่างถูกต้องและขาดความมั่นใจในสิ่งที่ปฏิบัติ

3. ขาดการประสานงานที่ดีพอ ระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบ

4. ควรมีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยเฉพาะ มีผู้เชี่ยวชาญที่จะตรวจสอบ วินิจฉัย เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนเฉพาะด้าน และจัดโปรแกรมการช่วยเหลือให้กับทางโรงเรียน เพื่อครูจะได้นำไปปฏิบัติ มีการติดตามผลอย่างต่อเนื่อง อาจเรียกว่าเป็นคลินิกเด็กเรียนช้า

5. ควรจัดการอบรมเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับเด็กประเภทนี้ให้ทั่วถึงและกว้างขวางมากยิ่งขึ้น

ตารางที่ 20 จำนวนและร้อยละของครูและผู้บริหาร จำแนกตามความต้องการการเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจในปัญหาเกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนเฉพาะด้าน ของครูและผู้บริหาร

ข้อความ	ครูและผู้บริหาร	
	จำนวน	ร้อยละ
ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าผู้บริหารและครูต้องการให้มีการเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจในปัญหาที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียน	981	96.18

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ข้อความ	ครูและผู้บริหาร	
	จำนวน	ร้อยละ
ไม่แน่ใจ	39	3.82
ไม่เห็นด้วย	-	-
อื่น ๆ	-	-
หากครูและผู้บริหารมีความต้องการความรู้เกี่ยวกับนักเรียนที่มี		
ความบกพร่องทางการเรียน ควรเสนอในรูปแบบใด		
การประชุมเชิงปฏิบัติการ	269	14.96
การอบรมผู้ปฏิบัติงาน	569	31.65
การสัมมนาระดับผู้บริหาร	202	11.23
การจัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้	758	42.16
อื่น ๆ	-	-

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่าครูและผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยว่า ครูและผู้บริหารต้องการให้มีการเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจ ในปัญหาที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนเฉพาะด้าน จำนวนถึง 981 คน คิดเป็นร้อยละ 96.18 อีกร้อยละ 3.82 แสดงความไม่แน่ใจ ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเสนอความรู้เกี่ยวกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนเฉพาะด้านนั้น การจัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้ได้รับการเลือกมากที่สุด คือ จำนวน 758 คน คิดเป็นร้อยละ 42.16 รองลงมา คือ การอบรมผู้ปฏิบัติงาน จำนวน 569 คิดเป็นร้อยละ 31.65 ที่เหลืออีกร้อยละ 14.96 และร้อยละ 11.23 เห็นด้วยกับการประชุมเชิงปฏิบัติการ และการสัมมนาระดับผู้บริหารตามลำดับ

ตอนที่ 3 สรุปความคิดเห็นจากการตอบแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับแนวความคิดของครู และผู้บริหารที่จะให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนเฉพาะด้าน ในแง่การจัดการเรียนการสอน สถานที่ บุคลากร การติดต่อขอความช่วยเหลือ และ ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

การจัดการเรียนการสอน (หลักสูตร อุกกรณ์ ฯลฯ)

1. จัดทำหลักสูตรพิเศษ โดยอาศัยหลักสูตรแม่บท แต่นำมาแยกแยะให้ง่าย ตัดสิ่งที่ยากและไม่จำเป็นออกไป เนื้อหาเข้าใจง่าย ไม่ย้อนไปย้อนมา หลักสูตรควรยืดหยุ่นความยากง่ายได้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคล และปัญหาบกพร่องเฉพาะด้านของเด็ก
2. วิธีการประเมินผลและการทดสอบต้องรัดกุม โดยอาจมีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านร่วมมือกับครู
3. อัตราส่วนระหว่างครูและนักเรียนไม่ควรเกิน 1 ต่อ 10 - 15 ต่อหนึ่งชั้นเรียน ในกรณีที่ยกเรียนเป็นชั้นพิเศษ ถ้าไม่แยกเรียนเป็นชั้นพิเศษ ควรมีห้องเสริมวิชาการโดยมีครูประจำห้องรับผิดชอบวางแผนการเรียนการสอนร่วมกับครูประจำชั้น
4. อุดหนุนการเรียนการสอนและเทคโนโลยีทางการศึกษาเป็นหัวใจสำหรับงาน การช่วยเหลือนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียน เพื่อให้เกิดความเข้าใจ ใฝ่ใจ ชักจูงใจ สนุกกับบทเรียน อุดหนุนจะต้องมีมากพอ และตรงตามวัตถุประสงค์ให้มากที่สุด ครูอาจเป็นผู้จัดทำ อุดหนุนเองตามคู่มือ ถ้าหากผ่านการอบรม เพราะจะทราบว่าต้องทำอะไร หรืออาจมีหน่วยงาน รับผิดชอบผลิตสื่อการสอน ซึ่งไม่คิดว่าจะมีหน่วยงานรับผิดชอบได้อย่างทั่วถึง และมีประสิทธิภาพ เพราะปัญหางบประมาณ
5. การให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนเฉพาะด้านนี้ ควรได้มีการพบปัญหาตั้งแต่ในระยะต้น การแก้ไขปัญหาก็จะง่ายกว่า เมื่อปล่อยให้เด็กเรียนชั้นที่สูงขึ้น โดยทำตามนโยบายไม่มีการตกซ้ำชั้น

สถานที่

1. เรียนร่วมกันในชั้นเรียนโดยแบ่งกลุ่มเด็กที่มีความสามารถใกล้เคียงกันอยู่ด้วยกัน และให้ความช่วยเหลือด้วยการแยกไปสอนซ่อมเสริมเป็นบางเวลา

2. การสอนซ่อมเสริมอาจจะไม่ต้องจำกัดสถานที่ อาจเป็นมุมห้อง หรือในสวนใด ส่วนหนึ่งของอาคารที่จัดเป็นสัดส่วน มีระเบียบพอสมควร ห้องที่แยกเฉพาะเพื่อการช่วยเหลือเป็นพิเศษนี้ไม่ควรทำให้เป็นที่สังเกตหรือสะดุดตามากนักเพราะจะทำให้เด็กเกิดขมขื่น อาย มีภาพพจน์ที่ไม่ดีกับตัวเอง และขาดความเชื่อมั่นในตัวเอง

3. ส่วนใหญ่ครูและผู้บริหารเห็นพ้องกันว่า ไม่ควรแยกเด็กที่มีปัญหาความบกพร่องทางการเรียนเฉพาะด้านออกจากเด็กปกติ ให้เรียนร่วมอยู่ด้วยกัน ช่วยเหลือและปรับตัวเข้าหากัน เพื่อการปรับตัวเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่

4. ในแต่ละเขตควรมีการประชุมวางแผนว่าควรมีโรงเรียนที่มีห้องเรียนเด็ก พิเศษเพื่อรับนักเรียนที่มีปัญหาความบกพร่องทางการเรียนโดยเฉพาะ เป็นภาระประหยัดงบประมาณ สถานที่ และบุคลากร ทั้งยังจะทำให้สามารถช่วยเหลือเด็กประเภทนี้ได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บุคลากร

1. ผู้บริหารควรจะสนับสนุนให้ครู หรือ บุคลากรภายในโรงเรียนไปศึกษาหรือรับการอบรมเพื่อจะได้รับความรู้ใหม่ ๆ และนำมาแก้ไข้ปัญหาได้ถูกต้อง นอกจากนี้ผู้บริหารควรได้มีความเข้าใจ และตั้งใจจริงที่จะสนับสนุนโครงการการให้ความช่วยเหลือเด็กประเภทนี้อย่างจริงจัง

2. ทุกโรงเรียนควรมีครูที่ผ่านการอบรมและมีความรู้โดยตรงเพื่อการแก้ปัญหา คุณสมบัติของครูที่จะดูแลรับผิดชอบเด็กที่มีปัญหาความบกพร่องทางการเรียนเป็นสิ่งที่ควรพิจารณาอย่างรอบคอบ อาทิ ไม่มีปัญหาส่วนตัว สุขภาพจิตดี มีคุณธรรม อุดม เสียสละ เป็นต้น การที่มีครูพิเศษจะช่วยลดภาระของครูประจำชั้นด้วย ครูจะมีเวลาวางแผนเพื่อการช่วยเหลือมากขึ้น

3. นอกจากจะมีครูที่มีความรู้โดยตรงแล้ว ยังต้องการความร่วมมือจากบุคลากรที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ที่มีความเข้าใจตรงกัน อาทิ นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา แพทย์ วิทยากร และผู้เชี่ยวชาญ เป็นต้น

การติดต่อขอความช่วยเหลือ

1. ควรมีหน่วยงาน หรือศูนย์บริการให้คำปรึกษาและแนะนำเกี่ยวกับความบกพร่องทางการเรียนเฉพาะด้าน เป็นสื่อกลางให้ความช่วยเหลือในด้านการทดสอบและวางแผนสำหรับครู แนะนำผู้ปกครอง สํารวจสภาพปัญหาของนักเรียนที่มีปัญหาความบกพร่องทางการเรียน เป็นต้น โดยแต่ละศูนย์จะมีผู้เชี่ยวชาญและนักจิตวิทยาประจำอยู่ และควรจัดให้มีหน่วยงานหรือศูนย์เหล่านี้ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
2. ควรมีการประชาสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานของรัฐบาล ว่าที่ใดกำลังทำอะไร ให้เป็นที่เผยแพร่เพื่อสร้างความเชื่อมั่น และคล่องตัวแก่ทางโรงเรียนในการติดต่อขอความช่วยเหลือ
3. ควรมีแบบทดสอบที่เป็นมาตรฐานเพื่อทดสอบหาความบกพร่องทางการเรียนเฉพาะด้านของเด็ก ซึ่งอาจจัดตั้งเป็นหน่วยงาน หรือคลินิกทดสอบโดยเฉพาะ

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

1. ติดต่อโรงพยาบาล หรือศูนย์สาธารณสุข ให้แนะนำเรื่องการกายภาพบำบัด การใช้หูฟัง
2. โรงเรียนควรคัดแปลงสภาพอาคารเรียนให้เหมาะสมบ้าง เช่น มีทางลาด และให้เด็กเรียนเฉพาะชั้นล่าง เพื่อความสะดวก
3. ควรได้มีการจัดสัมมนา หรืออบรมแก่ผู้ปกครองที่มีบุตรหลานมีความบกพร่องทางการเรียนเฉพาะด้าน เพื่อชี้แจงให้ทราบถึงปัญหาและแนวทางแก้ไข ทั้งนี้เพื่อความเข้าใจ และมีความรู้สึกที่ดีต่อกันระหว่าง ตัวเด็ก ทางโรงเรียน และที่บ้าน
4. โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ควรได้มีการทบทวนระบบการจัดชั้นเรียนประถมปีที่ 1 หรือชั้นมูล เพื่อเตรียมความพร้อมให้เด็กก่อน
5. เจ้าของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ควรจะให้ตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาอย่างถ่องแท้ ไม่ว่าจะเด็กจะมีปัญหาที่ต้องช่วยเหลือหรือไม่
6. ควรมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ ศูนย์สาธารณสุข ให้ความสนใจและดูแลเด็ก

ตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดา ให้ความรู้มารดาที่จะป้องกันมิให้ลูกมีปัญหาคความบกพร่องทางสมอง

7. มีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ความรู้ ให้ผู้บริหาร ครู และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง
เข้าใจและยอมรับสภาพเด็กประเภทนี้ จะช่วยให้มีความร่วมมือระหว่างกันในการให้ความช่วยเหลือ
มากยิ่งขึ้น

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย